

Har du set en gruppe-statue?

■ **BLOGS** | Af: Annette Franck

25. jun 2014

De taler alle sammen om holdet, samarbejdet og fællesskabet omkring målene. Men de optræder alene, når de bliver fortæller om deres ledelse og resultaterne, der er skabt. Vores medier er pakket med personlige portrætter og interviews med ledere. Den røde tråd i deres budskaber er, at for at lykkes skal der være flere om at bidrage. Alligevel er vores fokus på en enkelt person. Det er altså paradoksalt.

Det er ikke nødvendigvis et udtryk for, at disse profilerede personer har møvet sig ind på scenen foran alle de andre på holdet. Medierne bringer jo det, vi gider læse, og vi sluger forestillingen om de unikke enere.

En idealforestilling

Det gennemsyrrer vores kultur, at vi forestiller os, at enkeltpersoner kan gøre så stor forskel. Dette lederideal er organisationsverdens svar på overlægen i lægenovellen eller ridderen på den hvide hest i eventyret. Vores erfaring siger os godt nok, at der er langt mellem kvalificerede frelsere på arbejdsmarkedet, men forestillingen om den super-faglige 'boss' med den geniale intuition er godt stof. Det er, hvad vi vil have.

Vores kollektive idealforestilling kan ses med det blotte øje, som David Ogilvy gjorde os opmærksom på:

"Search your parks in all your cities. You will find no statues of committees."

En skarp observation af, at vi dyrker forestillingen om den unikke enkeltperson, der leder os til sejr og sikkerhed. Hvem har måske set en gruppe-statue?

Vi drømmer

Det hænger jo ikke sammen, at alle disse enkeltpersoners snak om deres ledelse handler om at sætte holdet, skabe samarbejdet og opbygge et fællesskab med alle de andre i organisationen om at bidrage til målene. Men dette lederideal har en vigtig funktion for os: Det friholder jo alle os andre for ansvar, mens vi forsætter med at drømme om 'unbossede arbejdspladser'. Ja, måske venter vi på, at en unik ener af en 'boss' skal 'unbosse' vores arbejdsliv for os? Hvis alt går galt, har vi jo også meget bekvemt nogen at pege på.

PS: David Ogilvy omtales ofte som 'the father of advertising'. Han fik masser af hæder og blev bl.a. udnævnt til Commandor of the Order of the British Empire (CBE) for sit arbejde. Han var en ener og måtte efter sigende flere gange opgive at blive pensioneret, fordi der var brug for ham i hans virksomhed. De findes åbenbart, hvis vi leder længe nok.